

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár- leengedés adatik.</p> <p><i>Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</i></p>
---	--	---	--

Kecskemét, 1880. május 15.

A törvényhatósági közgyűlés által az újonnan kinevezett főispán, gróf Szapáry István üdvözlétre kiküldött bizottság már eleget tett kiküldetésének. Folyó hó 9-ikén tisztelt az új főispánál, ki őszinte magyar szívélyességgel fogadta azon törvényhatóság küldötteit, melynek ügyeinek intézésében vezénylő hatalmat nyert. A bizottságot a h. polgármester vezetvén, miután azokat egyenként bemutatta, Bogyó Pál apát plébános úr a következő rövid, de tartalmas beszéddel üdvözölte a főispánt:

„Méltóságos Főispán úr! Kecskemét sz. kir. városa értesítettvén a nm. belügyminiszterium által arról: hogy Méltóságod lón Felséges Urunk — Királyunk kegyelméből Főispánunkká kinevezve, városunk törvényhatósági közgyűlése ez örvendetes hirt közlekedéssel fogadta s legott kebeléből eme küldöttséget, mely most Méltóságod előtt tiszteleg, megbizta, hogy nevükben tolmácsolja a közörmöt és lelkesedést, melyet ezen szerencsés és tapintatos kinevezés közöttük szült, s egyszersmind adjon kifejezést ama tisztelet és ragaszkodásnak, melyet a magyar alkotmányos Főtisztviselője iránt mindenkor tanusítani szokott.

Méltóságos Főispán úr! Miután Méltóságod mostani bokros elfoglaltatása, és sokszoros fáradozásainak daczára, ez újabb magos, de szinte nagy fáradtsággal és felelősséggel járó alkotmányos hivalt elvállalni méltóztatott: engedje meg nekünk Méltóságod, hogy ezen feláldozó elhatározását, a hon és közügyek iránti lángoló szeretetén kívül, irántunk való rokonszenvének, jóakarátának és meleg hajlamainak is tulajdonithassuk.

S midőn ekkint küldőink kedves megbizásának édes örömmel eleget teszünk, s Méltóságodat Főispánunkká lett örömteljes kineveztetése alkalmából, honfiúi szívünk őszinte érzetéből üdvözöljük, ez alkalommal tiszteletteljesen felkérjük, hogy közöttünk mielőbb megjelenni, és főispáni székét elfoglalni méltóztatassék.

Végre magunkat és küldőinket Méltóságod honfiúi érzelmeibe és kegyes hajlamaiba ajánljuk, és óhajtjuk: hogy az isteni gondviselés Méltóságodat, a közjólét és közügy további munkálására, sokáig és boldogan éltesse.“

Erre a főispán úr ő méltósága oly szavakkal felelt, melyek teljes bizalmat kelthetnek irányában s melyek nagyobbára eloszlatják azoknak aggodalmát, a kik kételyeket támasztottak az iránt, hogy az új főispán fog-e tenni és tenni akarni törvényhatóságunk érdekében annyit, a mennyit törvényhatóságunk tőle vár? Hogy kételyek merültek fel, az annak tulajdonítandó, hogy ő méltósága nemesak a mi főispánunk, hanem egyszersmind Pest-Kis-Kunmegyéé is és így sokoldalú terhes elfoglaltsága közepett méltán aggódhattunk az iránt, valjon fog-e ügyeink iránt annyi érdekeltséget tanusítani, mint a mennyi érdeklődés önkormányzati ügyeink vezetéséhez mellőzhetlenül szükséges, de másrésről meg élénk emlékezetünkben van, hogy ő méltósága egy kérdésben (Tiszaármentesítési ügy) velünk ellentétes állást foglalt

el. Szavai azonban, miket az őt üdvözölő küldöttséghez intézett, megnyugtatónkra szolgálhatnak minden irányban, mert meggyőznek arról, hogy nem hiányzik nála sem a munkakedv, sem az akaraterő arra nézve, hogy odaadással, feláldozó munkássággal szolgálja törvényhatóságunk ügyeit, másrésről pedig bir annyi érdeklődéssel, a mennyi a sikeres működésnek alapfeltétele. És épen azért, mert a bizottsághoz intézett szavai megnyugtatónkul szolgálhatnak, kívánunk vele e lap hasábjain bővebben foglalkozni.

Két momentumai, melyet szavaiból különösen kiemelendőnek tartunk. Egyik az, hogy kijelenté, miszerint a főispánságot nem tartja pusztá dignitásnak, pusztá méltóságnak, hanem valóságos közszolgálatnak, melyben lelkiismeretességgel munkálódni a haza iránti szent kötelessége, a másik pedig ama nyilatkozata, mely által kifejezést adott annak, hogy hallja és érzi, miszerint egy városunkat nagyon közvetlen érdekű ügyben (Tiszaármentesítés) ellentétes állást foglalt el velünk szemben, de közelebről megismervén ügyünket, kinyilvánította, hogy oda fog irányozni törekvése, miszerint igaz ügyünk az igazság és méltányosság szerinti megoldást nyerjen.

És ezek oly nyilatkozatok, melyekre bizalmunkat minden habozás nélkül felépíthetjük. Mert mit kívánunk és mit kívánhatunk a törvényhatóság legfőbb tisztviselőjétől? Bizonyára nem egyebet, minthogy legfőbb tisztviselői állását ne tekintse pusztá méltóságnak, hanem valóságos közszolgálatnak, melynek híven lelkiismeretes odaadással ha szenteli tevékenységét, rokonszenv, becsülésünk s ragaszkodásunk kíséri működésében, s mig oda irányozza törekvését, hogy igaz ügyünk az igazság és méltányosság szerinti megoldást nyerjen, addig törekvésében őszintén támogató hivekre talál bennünk, a kik minden nemes működését kitelhető jóakarattal, hazafias buzgósággal segítjük a cél elérésére.

Ha egyetértés és a kölcsönös bizalom szálaí fűzik egymáshoz a legfőbb tisztviselőt s a törvényhatóságot, erős meggyőződésünk, hogy akkor is, a midőn a főispán a hatósági önkormányzat felett örökdi s a midőn a törvényhatóság által közvetített álladalmi közigazgatást ellenőrzi és az összeütközés számúzve leend s ha merülnek is fel kérdések, melyek politikai természetűknél fogva az ellentétes hadakat sikraszállását készítetik, e harez is azon mederben fog lefolyni, melyet a politikai ildomosság s az eszélyesség követelményei előszabnak.

Hogy ily egyetértés fog az új főispán és törvényhatóságunk között létrejönni, s hogy nem fog hiányozni a kölcsönös bizalom, ezen hiedelemre feljogosíthat bennünket a küldöttséghez intézett szavai, melyre bizalmunkat irányában felépítettük s a melyből folyólag őt e lap hasábjain is üdvözöljük!!

A kecskemétvidéki Gazdasági-egylet köréből.

Folyó hó 2-ik napján id. Szél Imre úr elnökléte alatt tartott választmányi ülésben felolvastattak a m. kir. földmívelési minisztériumtól érkezett több rendbeli leiratok, és pedig:

A 10,708. sz. alatti, melynélfogva borászatunk és pangó borkereskedésünk előmozdítása tekintetéből feltett kérdőpontok tárgyalására, a m. kir. minisztérium hivatalos helyiségébe, folyó hó 10-ik napjára kitűzött conferenciára egyletünk meghívván, annak képviselőtetre Csilléry Benő egyleti másod elnök és Kovács József t. biró egyleti tag urak kiküldettek; — ide vonatkozólag szükségessé vált előleges intézkedések foganatosítására az elnökség utasított.

A 6744. sz. alatti leirat, melynélfogva a Neukom-féle Cognac gépnek itt miképp lehető használhatósága, illetőleg az itteni boroknak Cognaccá czélszerűen és haszonnal égetése iránt véleményes felterjesztés kívántatott; — a természettudományi társulat kiküldöttével alakult vegyes bizottság elnöke Csilléry Benő úrnak, tanulmány és véleményes jelentés tétel végett kiadatott.

A 8301. sz. alatti leirat, mely mellett a „Népkertész” czimű lap folyó évi 5-ik száma, — melyben Lukácsy Sándor úr, az idei elmúlt szigorú tél által, a gyümölcsfákban okozott károkról elmélkedik, — ahoz leendő alkalmazkodás végett ide megküldetett.

Lukácsy úr a közlött cikkben hosszasan kiterjeszkedik annak kimutatására, miképp itt a homokos talajon, amott az agyagon van fagy által okozott több vagy kevesebb kár és megfordítva, — mint az idő szeszélye hozta magával; — elmélkedik tovább a fagykár felismeréséről, mondja, hogy ha éles késsel a fahéjját bevágjuk és azt barnának találjuk, úgy azon rész megromlott; — ez igaz, de még bizonyosabb, ha vártunk rügyelésig, és most a ki nem sarjadt galyakat levágjuk. Itt földolog csupán az, hogy a esonkolással annak alakot adjunk, nehogy a fa feloldalú legyen, az épen maradt galyak oldal hajtásait pedig nyáron át visszaesipedjük a végre, hogy ezek termő rügyeket növeljenek, mert különben a fa csak galyakat növel, melyek 4—5 évig terméketlenek lesznek, amúgy pedig a fa már a jövő évben termeni fog.

Az idei nyár majd megmutatja, lesz-e a lesonkolt fából valami vagy sem, ha nem lesz, őszkor kivetjük és ültetünk helyébe mást; előre látó embernek mindig van kéznél saját faiskolában növelt fája, mert 5—6 □ öl földet rigoliroztatni, abba néhány szál vékony vadalma- és körtefát eldugni, kajszibarackmagot vetni, — szilva susnyó van elég, — ezeket beoítani mulatságból is lehet, honnan szükségletünket olyannal pótoljuk, a minőt növeltünk, — tudjuk mit ültetünk el, nem csal meg senki.

Minden kárból van haszon, mondja tovább Lukácsy úr a régi példabeszédet, — és ebben igaza van. Az elmúlt szigorú tél megtanított bennünket arra, hogy ne kapkodjunk mindenféle elhíresztelt gyümölcsfajok után, hanem csak azokat szaporítsuk, melyek szeszélyes éghajlatunkat baj nélkül, épségben és kellően értékesíthetőleg kiállják.

Azonban ezt meghatározni igen nehéz vagy alig is lehető, mert nem annyira a megfagyás árt a fának általában, mint inkább a fagyás után hirtelen következő meleg, mint látjuk, hogy már idős fának is a nappnyugati oldala felcsattog azért, mert a megfagyott fára derült márczius sőt februárban is 1—2 óráig délben oda szögelt a napsugár, e miatt a megfagyott pólusok hirtelen felmelegedvén, túlkifeszültek és elrepedeztek, épen úgy, mint a ros helyen tartott zsiros fazék, a zsir hirtelen olvadásával elreped.

Természetes, hogy e bajba csak kövér tehát nedvdús fák eshetnek és pedig korkülönbség nélkül, legkivált pedig azok, melyek nedvkeringsüket későn végzik be úgy, hogy a korán bekövetkezett őszi fagy még ez állapotban találja őket.

ennek tudata önként vezet bennünket azon gondolatra, hogy hát olyan faj fikat növeljünk, melyek korábban fakadnak és korábban beállanak. Igen, de a korán fakadó fajokat meg a késő tavaszi fagyok söpörhetik el, — ha nem is a fákat, legalább terméseiket!

Némileg óvhatjuk a fagyokozta károk következményei ellen fáinkat az által, hogy a kövőbbek törzseinek legalább délnyugoti oldalát zsúpszalmával télre bekötjük: — a már megtörtént felszattogást pedig gyógyítjuk akként, ha az elhalt részeket éles késsel elevenig kivágjuk, azután friss marha-trágyával kevert agyag péppel jó vastagon bekenjük és ruhával beborítva bekötjük.

Különb ki-ki a maga kárán régi magyar szokás szerént — legtöbbet okulhat.

Cserekyei Károly, g. e. jegyző.

Árvis-lecsapolás elnyelő kút által.

(Ajánljuk e cikket gazdaközönségünk figyelmébe.)

A tavasszal összefutó árvis lecsapolását Mechwarth A. úr a budai Ganz-féle vasgyár érdemes és tudományos igazgatója megkísérelte és kísérletét kitűnő siker koronázta. A kísérlet a b. Radvánszky család tulajdonához tartozó Pomázon (Obuda felett 2 órányi távolságba) vitetett véghez, a múlt 1879-ik évben.

Az említett birtokon mintegy 32 holdnyi termőföld a megelőző tél és tavasz idejében beállott rendkívüli sok hó és esővíz összefutása következtében vízzel volt elborítva és két árterületet képezett, melyek egymástól az országút által voltak elválasztva.

A talaj megvizsgálása czéljából az árterülettől mintegy 100 méternyi távolságban egy kútát furtak, s már 30 c.-méternyi mélységben talajvizre bukkantak. 250 c.-méter mélységig folyton sárga agyag réteget találtak, ezen alul homokkal vegyített kavics rétegre akadtak, mely alig pár c.-méternyi vastag levén, innét még 8 c.-méter mélyre furva, kevés kavics és agyaggal vegyített durva homokot találtak.

Tapasztalván tehát, hogy a talajviszonyok eléggé kedvezők a vizelnyelésre, a további furást beszüntetvén, e ponton egy 2 öl átmérőjű kút ásáshoz fogtak, melyben a már említett 30 c.-méter mélységből a talajviz erősen kezdett felbugyogni, s a kút, dacára az alkalmazott nagy szivattyúnak, csak 250 c.-m. mélységig volt ásható, mert az oldalfalakból folytonosan kibugyogó talajviz, s a 250 c.-méteren alóli homokos laza talaj miatt, az oldalfalak beomlani kezdtek, miokból is 250 c.-m. átmérőjű s 5 méter hosszú vastag deszkából készült, szilárd vasalású dobot alkalmaztak, melyet 50 mázsa súlylyal megterhelve, 12 napi kotrás segítségével 350 c.-méternyire süllyesztettek az agyag alatti homok rétegbe, az egész kút mélysége e szerint 6 méter = (3 öl.)

Ezen munka augusztus 2-ikán befejezve levén, az egyik ártérről a vizet csatorna segítségével a kútba vezették.

Ezen ártéren ekkor az árvis 52 c.-m., a másikon 60 c.-m. magas volt, e műtét után a viz rohamosan kezdett apadni s augusztus 7-ikén a 60

c.-méteres viz már teljesen elenyészett s az egyik terület vízmentes volt, a másik ártér körül pedig már szintén csak az árkokban volt csekély viz található, noha ez a kúttal csatorna által nem közlekedett.

Augusztus 2-ikán a nagyobb ártér területe még 47,680 négyzetméter, a kisebbé 1755 négyzetméter volt.

Augusztus 7-ikén a kút körül ásásokat eszközöltek, s ott a hol előbb a talajviz 30 c.-m. mélységben már felbugyogant, most csak 115 c.-m. mélységben volt található, s a kútból 60 c.-méternyi távolságban is csak 112 c.-m. mélységben akadtak talajvizre.

Augusztus 8-ikán a környéken tett lejtmerések bebizonyították, hogy a májusban megszűnt esőzések óta azon ártéren, mely a kúttal közvetlen összeköttetésben állt, az árvis 92, a másikon, melynek lefolyása nem volt, csak 40 c.-méternyi, a harmadikon pedig, mely a kúttól 3000 c.-méternyi távolságban volt, csak 36 c.-méternyi apadt.

Ugyanezen kútról azt írja az idén is az uradalmi tiszt, hogy „A mióta az idő enyhére fordult, a régi csatornákon át a viz ismét az elnyelő kútba foly, mely tegnap estig már meglehetősen sok vizet nyelt el, minek folytán remélem, hogy a kút segítségével ezúttal megmentjük földeinket“.

A három jó barát.

(A „Bazár“ után.)

Három jó barát járt-kelt egy napon Páris boulevardjai egyikén. Az első így szólt: „valóban szeretnék már egyszer, például ma pompásan reggelizni.“ A másik ezt mondá: „én megelégedném, ha jó reggelim volna.“

A harmadik így beszélt: „én megelégedném, ha bárminő reggelihez juthatnék.“

— Vajjon mibe kerülne ez? — kérdezé az első.

— Legkevesebb 10 frankba.

— Nekem van egy jó eszmém, kövessetek csak! — Így szólt a kérdező homlokára ütve.

A két másik engedelmessékedett. Beléptek egy zeneműáros üzletébe, a ki igen nagy hírnévnek örvendett.

— Uram — kezdé az első ifjú — egy román-czot hoztunk önhöz, melynek szövegét ezen úr, zenéjét ez a másik irta s ha megengedi én éneklek el, mert háromunk közül egyedül vagyok, kinek valami csekély hangja van!

A zeneműáros mosolygott s így szólt: „énekelje el tehát ön s azután majd meglátjuk.“

Az ifjú elénekelté.

— No, nem épen rossz dal — szólt a zeneműáros — de nem is a legjobb, de mivel a „Café-chantant“ holnapi megnyitására épen egy új román-czra van szükségem: elfogadom s adok érte 15 frankot.“

A három jóbarát összenézett. Ily magas árra legmerészebb álmaikban sem mertek gondolni.

Átvették a pénzt s a kéziratot a kiadónak adták oda és siettek a legközelebbi vendéglőbe, hogy fentebb említett vágyaikat kielégíthessék.

Az új román-cz nagy feltűnést és tetszést nyert.

A „Café-chantant“ nagyon divatba jött e dal által, melynek ezime: „Az andalúziai nő.“

De hát ki volt ez a rejtélyes három jó barát, a kiknek köszöni Frankhon népe e népdallá változott gyönyörű román-czot?

Az első, a kinek jó gondolata támadt, Duprez volt, később a párisi nagy opera első énekese.

A második volt Monpou, kinek e műveért is halhatatlan a neve.

A harmadik Mutset Alfréd vala, kit magyar közönségünk is igen jól ismer szellemes műveiből. Camedrio.

ÚJDONSÁGOK.

— A magyar nemzetet nagy veszteség érte, mert a budai-várban őrizett koronáról az „E—s“ azon meglepő, de általa teljesen megbízható forrásból — azon állítást tette közzé, hogy az nem Szt. István koronája, melyhez a magyar nemzet annyi századon át hittel, lelkesedéssel ragaszkodott. Ismeretes ugyanis, hogy a királyipár legutóbbi látogatása alkalmával a szt. korona a m. t. akademia által tudományos vizsgálat alá vétetett, s ez alkalmából nagy ünnepélyességgel vétettek elő a korona és koronázási jelvények. A szakvizsgálat kideríté, hogy a korona alsó abrón-csa ugyanaz, melyet Dukas Mihály görög császár ajándékozott Géza árpádházi hercegnek, de az kétségtelen, hogy azon felső kupola, melyet eddig sok századon át Szt. István koronájának tartottak, sem korona, sem Szent Istváné nem volt, tehát azt Sylvester pápa, mint koronát, nem ajándékozhatta Szt. Istvánnak. Ez a felső kupola egy sokkal későbbi mű, igen becses, s óriási műértéket képező római mű ugyan a X-ik századból, de eredetileg más czérra volt szánuva s csak később forrasztattak Ducas koronájához, a mikor a zománcok is eltöredeztek, miután az eredetileg vízszintesen fekvő lemezeket korona alakba hajlították. — Sylveszter pápa által ajándékozott koronája tehát Szt. Istvánnak elveszett. Éz az „Egyetértés“ tudósításának lényege, — s bár meglátszik rajta az erős radikális színezet, — s már a közlemény alapossága iránt több felől kéte-lyek merültek fel, — várjuk be a dolog végét, a közleményt pedig fogadjuk fentartással.

— **Esküvő.** Folyó évi május hó 12-ikén tartá esküvőjét Bóka Károly úr, Budapestem alkalmazott póstatiszt Kovács Terézszel, Kovács Sándor úr kedves leányával. Kísérje zavartalan boldogság a szerető pár házasi életét.

— **Horváth Atilla** világtalan zongora-művész által adandó hangverseny műsorozata: 1-ör „A kecskeméti műkedvelő zenekar indulója“ ifj. Baktay Mihálytól, előadja a műkedvelők zenekara. 2-ör „Magyar rhapsódia“, szerzé és zongorán előadja hangversenyző. 3-ör a) „Fonó dal“, b) „Orosz csalogány“ Liszt Ferencztől, zongorán előadja hangversenyző. 4-er Nyitány „Balfa Czigánytól“ czimű dalművből, előadja a műkedvelők zenekara. 5-ör „Lucia de Lammermoor“ Lisztől, előadja zongorán hangversenyző. 6-ör „Primacialis magyar“ Bihari-tól, előadja a műkedvelők zenekara. 7-er „Szent Iván éji álom“ Lisztől, előadja zongorán hangversenyző.

TÁRCZA.

A népdalok és Petőfi Sándor.

Főolvasza Hornyik József főreáliskolai tanár 1880. febr. 21-én.

(Folytatás.)

Most még Petőfinek csak bor- s humordalairól akarok röviden szólni.

Igaz ugyan, hogy Petőfi először is bordalai miatt lett híressé, mert — mint Gyulai mondja — midőn Petőfi kérőként lépett föl Szendreyéknél, mely családnak egyik tagját, a híres szépségű Júliát szerette, Szendrey csak annyit tudott róla: hogy színész s hogy a vidéken bordalairól híres. Mindazonáltal nem ezek emelték Petőfit azon magaslatra, melyen áll s nem ezek fonják feje köré azt a nymbust, mely fejedelmi koronaként díszíti homlokát. Bordalai jók, de szerelmi dalaihoz nem emelkednek. Petőfi nem olyan költő volt, ki egy csoport mellett meg tudott volna maradni, a mellett t. i. a melyben először feltűnt (mint megmaradt pl. Kisfaludy Sándor a szerelmi lant mellett), hanem ő megkísérelé erejét a költészet minden ágában, sőt még ferditések és prózai munkákkal is bibelődött s csakis akkor hagyta abban a megkísérelt irányt, midőn ő maga belátta, miszerint erre vagy arra nem elég erős.

Petőfi bordalai mellett még számos oly költeményt irt (különösen költői időszakának első részében), melyből a költő nagy borkedvelése tűnik ki. Éz adott — hányt-vetett élete mellett — arra is okot, hogy őt egy egykorú kritikus „koresmahősnek“ czimezte. Éz roszakaratú és sértő nyilatkozat annál is inkább, mert később minden ferde nézet

meg lön czáfolva azon kiderítéssel: hogy a költő nagyon is gyenge borivó volt elannyira, hogy egész éjen át — a koresosság fokához mérten — aránytalanul kevés bort ivott. Az oly nemű versei, mint „Ivás közben“, „Felsülés“ stb. csak költői lelke egy-egy humorának szüleményei.

Megnevezett bordalait két részre oszthatni, egyiket a hazafiúi irányúakhoz, másikat a román-cz-elegia-félékhez sorozhatjuk. (Én ez utóbbiakat „humoros-elegiáknak“ szeretem nevezni. A hazafiúi irányúakban ép oly erősen van színezve a költő hazaszeretete, mint honfidaibaiban, a kettő közötti különbség azonban az: hogy míg ez utóbbiak hangja méltóságos, jelleme magasztos s egész valója parancsoló, addig a bordaloké egyszerű, kedvesen csapongó és megnyerő. Bizonyításul tekintsük ezt:

„Fiúk, az Isten áldjon meg
Én is iszom, igyatok!
Én nem nézhetek vidámon
Végig elhagyott hazámon,
Csak mikor részeg vagyok!

Ekkor úgy látom hazámat,
A mint kéne lennie.“

Az ivásra szólítás tehát teljesen indokolt! A költő belátja tehetetlenségét a haza boldogításával szemben, belátja, hogy önmaga a szomorú állapotban segíteni képtelen, de azt is tudja, hogy az ember csigázhatja magát annyira, miszerint oly állapotba jut, melyben boldognak látja szeretett hazáját: megragadja tehát az alkalmat s ösztönzi társait. A maga részéről azt jegyzi meg a költő: hogy ha addig valóban boldog lenne a hon, míg ő részeg, hát szeretne örökké élni s kijózanodni nem engedné magát soha! Ezen humorosnak látszó, de valójában magasztos vágyának oka nem lehetett más, mint

az a nagy hazaszeretet, mely betölté a költő egész lényét. „Honfidaibaiban“ életét kínálja a haza boldogságáért... emitt teszi-e azt? Igen, a legnagyobb áldozatkészséget nyilváníttja, azaz hogy itt is életét ajánlja fel ugyanazért, midőn örök s talán a legkinteljesebb életet vállalná magára — ez pedig, ha az élet minőségének szempontjából tekintjük, még több a halálnál.

A második osztályba sorozott bordalai a humorosak közé lennének számíthatók, ha nem volna meg mindegyikben az a czélzás, mely az élczet oly keserűvé teszi. Ki nem ismerné föl mindjárt ebben azt a keserű czélzást:

„A kinek nincs szeretője, bort igyék,
S azt hiszi, hogy minden leány érte ég!“

mintha csak ezt mondaná: a ki szívének boldogságot s éltének nyugalmat szerezni nem tudott, vagy a kit nem szeret senki a világon... üzze el a józanságot magától s tegye bolonddá magát: hogy ő a legboldogabb ember!

Különb általábanve is ritka bordal az, melynek tárgyát csupán a lelkesedés képezné, legnagyobb részben panaszos kitörések az élet és világban tapasztalt csalafások ellen. Petőfi bordalai kivétel nélkül ide tartoznak; még a „Dinomdánom“ és „Kördal“ cziműek is, melyekből csak gondtalan hejehuját olvasunk, ha meg nem vizsgáljuk a nevezett dalok testének szellemét. Miért említi mindkettőben a bánatot, ennek gyötrő voltát s miért mereng el bennök oly dolgok felett, melyek csak elkeserítik? A kifakadásban, látszólagos kedvének heves kitörésében kell ép keresnünk a sajátságot: hogy elkeseredéséről hallgat s csak kedvének ad kifejezést. Az az ok, ez a kierőszakolt okozat, az előbbi azonban nem világosan kitéve, csak

— **Kített csecsemő.** A kőrösi-útezőn f. hó 13-ikán este egy rendőri pólyákba burkolt új született leánykát talált. Gondozása iránt a városi bába közbejöttével intézkedés történt. A lelketlen anya még köldöksinorját sem kötötte le, minélfogva a gyermek könnyen elvérezhetett volna. Az anya feltalálása végett nyomozások vannak folyamatban.

— **Uj betegség, mely járványosan lépett fel** Hajdu-, Békés-, Temes-, Szathmár- és Szabolcsme gyékben, s járványos természeténél fogva távolabb vidék lakosságát is fenyegeti, minélfogva a belügyminisztérium körrendeletben hívja fel ezen kórra a törvényhatóságok figyelmét, kellőleg tájékozván őket, még a betegség körüli teendőkre nézve is. A betegség nem tisztán ragályos, mint a himlő, cholera kanyaró stb., miért is ellene, a járványos kórok elleni hatósági óv- és gyógyintézkedéseken túl, más hatósági intézkedések nem szükségesek. De mivel e betegség a legtöbbször rohamosan lép fel, s mint járvány számos áldozatot követel, s mivel a halálos kimenetel rövid időn, néha egy nap alatt szokott bekövetkezni, szükséges, hogy a környezet tudja, miféle betegségben van hozzátartozójuk, nehogy a váratlan halál súlyos következményekkel terhelje őket, de különösen azért is, hogy orvosi segítség érkezéig tudják, mit kelljen a beteggel tenniük. E végre a közoktatási tanács népszerű oktatást dolgozott ki, mely a r.-kapitányi hivatalunk által bővebben és a legkiterjedtebb módon közölni fog; — egyelőre azonban közöljük a következőket: Minden más betegkedési előzmény nélkül az ember fájni kezd, aztán rögtön belső hősről panaszkodik, hányás, fejfájás jelentkezik, mely utóbbi nagy kinokat okoz. E miatt a beteg még eszméletén van jajgat, önkivületi állapotban pedig nyög, s fejéhez kapkod. E kínos fájdalom a nyak hátsó részére s az egész gerincez hosszára terjed. A nyak megmered, s a merevedettség a hát izmaira is kiterjed, miközben a törzs hátrahajlik. Félrebeszélés, örvénylés, mámor s teljes öntudatlanság, a végtagok bénulása közt végre a halál bekövetkezik. Ha ezen tünetek csak részben jelentkeznek, a gyógyulás beáll, különösen jó jel, ha nagy fejfájás és a merevedés nem mutatkozik. A beteggel orvosi segítség érkezéig következőképen kell bánni: esendes, hűvös szobában szalmával vagy szecsakával töltött ágyba kell helyezni, vánkosa ha lehet lószőrrel, ha nem lehet, szalmával vagy szecsakával legyen töltve. A nagy viláosság és napsugarak a szobából elzárandók — a látogatás és beszélgetést kerülni kell. A hideg borogatás alkalmazásba vevendő és pedig hólyagba rakott tört jéggel, a fejre és torkára, ha jég nincs, hideget kell alkalmazni sűrűn váltva, a beteg sem hanyatt, sem hasra, hanem oldalt fektetendő s a borogatás is ezen helyzetben eszközölendő. Székrekedés ellen csörét, italul friss vizet citromlével kell használni, s az ital ha a beteg kábult, szájába töltendő.

— **Villám csapta agyon.** Kapás Juliánna Sárosi Jánosné e hó 9-ikén határunk felett elvonuló nagy esőszakadás és égháború alkalmával a vásárból ment egy háromlovas kocsin hazafelé tanyai lakásukra. A kocsin négyen ültek, két férfi a kocsiülésen, s ezeknek háttal két nő, kik közül a nevezett egy csecsemőt tartott karján, s esernyőjét

érintve van. Ilyen természetű a „Felköszöntés” című költeménye is, melynek olvasásakor azt vélnök, hogy a leglelkesebb toasztot olvassuk s csak midőn mindent éltetve az utolsó sorhoz ér, hogy:

..... „minden,
Minden éljen! — oh csak vesszek én!”

csak akkor látjuk, hogy a költő nem köszöntötte, hanem ironizálta az egész világot és az életet! Nem a lelkesedés fakasztotta hát belőle azon szavakat, hanem a legnagyobb elkeseredés.

A mely bordal-féléje Petőfinek nem a nevezett alapon nyugszik, az már inkább a humor, mint a bordalok sajátosságával bír s ugyanazért oda is tartozik. Kétségtelen, hogy Petőfi humordalai összes dalai közt legkevesebb becsesek bírnak. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy mint humordalok a hasonmások között meg nem állhatnának, de másféle dalaihoz arányítva nem találjuk meg bennök azt a büverőt, mely lelkünket lelánczolni tudná. E sajátosságot a humordalokban különben is hasztalan keresnők: mert itt csak az elménczés szerepel, egy jó szülemény tehát mulattathat, egyszer talán nevetésre is ingerel, hanem a mint ismerőssé válik előttünk, ritkán tartja meg becsét, ellentétben az érzelmi dalokkal, melyek mindig becsesek maradnak előttünk. Ennek oka az: hogy egy gondolatot könnyen felfoghatunk és megérthetünk, de ez csak azon pillanatban képes gyönyörködtetni, melyben sajátunkká tettük, későbbre már elveszti hatását. Másként áll a dolog az érzelmi daloknál. Ezeket, ha olvasás után theorice felfogtuk, már gyönyörködtet, de ebbeli ereje annál nagyobb lesz, minél jobban kezdjük ismerni is azt az érzelmet, melylyel eddig csak gondolatunk foglalkozott.

feltartotta. A mint Könesögön a Zsigrai-féle birtokhoz értek, egy villám csapott közéjük s Sárosi Jánosné és a kocsi fogott 3 lovat agyonsújtotta. A két férfinak és a másik asszonynak, valamint a kisednek több kevesebb ideig tartó kábultságon kívül semmi bajok nem esett. A kis gyermek reggelig álmhoz hasonló eszméletlen állapotban volt, de reggel az is felébredt, a többiek még az nap este magukhoz tértek. Megemlítő még, hogy az esernyő szára a felső harmadnál ketté törtetett, az ernyő kelméjének semmi baja sem lett.

— **Öngyilkosság.** Ritka hét, hogy öngyilkosságot ne jegyezhetnénk fel. E hó 10-ikén Balai Imre 38-ik számú gyalogezredbeli katona, ez időszereztén kocsi H. M.-nál, ennek padlásán felakasztotta magát. Oka öngyilkosságának ismeretlen.

— **Gottlieb Emil bűvész,** kiről mindenfelől a lapok csak dicséretet hoznak, ma este előadást tart a Beretvás-szálloda első emeleti azon teremben, mely azelőtt kereskedelmi csarnok volt. Mutatványai bámulatos voltáról annyit beszélnek, hogy őt közönségünknek ajánlani el nem mulaszthatjuk. Holnap még lesz egy előadás — tehát összesen kettő. Kezdeté 7½ órakor. Helyárak: 70 kr., 50 kr., 30 és 20 kr.

— **A lapunk más helyén említett kített leánya** lelketlen anyját — Fekete Erzsébet — helynélküli cseléd személyében a rendőrség felfedezte, — átadott a fenyegető törvényszéknek.

— **Az elveszett tiz öl fa ügyében,** mely a fali irodalomban is oly botrányos módon szerepelt, végre a kétségtelen bizonyítékok alapján ítélte az egyházmegyei bíróság, s elmarasztalta Salamon Imre presbytert tiz öl fa és a perköltségek megtérítésében. Ime tehát annyi tagadás és albizonyítékok kieroszakolása után végre is kisült, hogy az ő révén ment el a tiz öl fa. Nem sokkal jelleme sebb dolog lett volna-e mindjárt őszintén bevallani, hogy igenis saját felelősségemre engedtem elvitetni, de ime visszatérem, — mint oly botrányos módon tagadni, s végre mégis benne maradni? De azért S. I. presbyter és egyházi pénztárnok! A N. Ö. fizetése ügyében a bíróság nem határozhatott, mert a legfontosabb ide vágó okmányokat az egyháztanács vagy nem tudja, vagy nem akarja előadni; — hanem az egész ügyet az egyházkerülethez tette át elbírálás végett.

— **A zsaroló kéményseprő-legény.** Dercsényi kéményseprő-mesternek egyik egyszemű segéde tudomására jutván, hogy W. kataszteri mérnök el akar a városból költözni, az elköltözés napja előtt f. hó 14-ikén délután rajta ment a már útkészen álló mérnökknén, ki csak a múlt októberben költözött a III. tized 120. sz. házba, és a leggorombább modorban követelt tőle két forint seprési díjat, s csak nagy ügygyel-bajjal lehetett őt eltávolítani. Mi úgy tudjuk, hogy a) a harmadik tized nem Dercsényi úr kerülete, hanem Basztoria úr, b) hogy a segédnek nincs joga a maga kerületében sem pénzt bekaszcálni, c) hogy a kéményseprő díjazása a háztulajdonos kötelessége, és így azt hisszük, hogy az ilyen más kerületében zsaroló segéd megérdemlené a kitolonozozást, mielőtt üzemeit tovább folytatná.

— **Zsidók magyarosodása** érdekében az irók és művészek társas helyiségén közelebb korszerű tanácskozás folyt, mely széles körökben foglalkoztatja az elméket. Ismeretes, hogy a hazai zsidóság, mely nemzetiségnek magát soha nem tekintette, nem asszimilálódott a magyar nemzettel annyira, hogy annak nyelvét társadalomban, üzleti dolgai közben stb. használná, mint ezt más nemzetek zsidó tagjai teszik az illető nemzetekével. A magyar zsidó kivált a fővárosban, társaságban, egyletekben, otthon, üzletekben, bőrczén és hirlapban német nyelven beszél, s elő áll a kérdés, ha már zsidó nemzeti nyelvöket nem beszélnek, s nemzeti aspirációik nincsenek, miért beszélnek épen németül? E kérdés körül folyt a tanácskozás, meg is állapodtak némi egyben-másban, mint p. o. a zsidók vallási könyveinek magyarra fordítása, magyar iskola-könyvekből tanítás szükséges, továbbá hogy egy kereskedelmi érdekeket védő pártatlan lap létesíttessék, melynek kedvéért aztán mondjanak le a zsidók kedvelt zsurnáljaikról stb., de féltő, hogy gazda nélkül számoltak. Mi melegen ohajtjuk, hogy a megindult mozgalom eredményeket mutasson fel, mert meg vagyunk győződve, hogy az Istóczy-féle fajgyűlölet ellen ennél — kivált ha eredménye lesz — jobb orvosságot nem lehet találni.

— **Uj zeneművek.** Táborosky és Parsch zeneműkereskedésében Budapest megjelentek: A legény bolondja Kóródi Péter pályanyertes népsziművének összes kedvelt dalai. 1. Nagy a világ. 2. Elment az én babám. Szentirmaytól. 3. Ha nekem. Szentirmaytól. 4. Hervadj rózsám. 5. Tő közepén. 6. Nem gondolok. 7. Amott egy ház. 8. Rászálott. 9. Kati lelkem. 10. Ez a legény kérdez. Ni, ni ni. Szentirmaytól. 11. Nincsen kedvem. 12. Isten tudja. Zettner Arankától. 13. Jár a kis lány. Szentirmay Elemértől. 14. Barna szeretőmnek. 15. Áld meg

Isten. 16. A toronyba. Énekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön) alkalmazta Erkel Elek. Ára 1 frt 50 kr.

— Megjelent az „Ország-Világ” XI-ik füzet, válogatott tartalom és gyönyörű képekkel. Ára 40 kr. — Ajánljuk e kiváló folyóiratot olvasóink figyelmébe.

Gazdaság.

Vetéseink állásáról.

1880. május 10.

Május hasznos meleg esőkkel beköszöntvén, vetéseink igen szépen fejlődésnek indultak, ámbár a későn vetett őszi vetéseken még mindig meglát-szik a hosszú és kemény tél rossz hatása, de remélhető, hogy ha az esőzéseket szép meleg napok követik, igen sokat javulnak. A korábbi őszi vetések, úgy a rozs, mint a tisztabúza jónak mondható, továbbá a tavaszi vetések általában igen jók, csak a tengeri tesz kivételt, a mennyiben sokan a vetőmagot nem jól választván meg, hibásan keltek, de gyors új vetés által pótolhatók. Réteink is szépen növésnek indultak, szénára van kilátás, a hereszénák igen gazdagok és már rövid időn kaszálhatók lesznek. Mező sok van. T. L.

Terményárusító-egylet.

Több fővárosi terménykereskedő kezdeményezése folytán mozgalom indult meg, melynek célja a fővárosban országos terményárusító-egyletet létrehozni, melynek célja lenne, termelőinknek mindenkor terményeik értékéről felvilágosítást nyújtani és azok árusítása végett bel- és külföldön üzleti összeköttetéseket szerezni, továbbá gazdaközönségünk szükségleteinek olcsó beszerzése.

A ki a vidéki piacokat ismeri, tudhatja, hogy ott mily visszaélések fordulnak elő. A szegény gazdának házaló kereskedők elmázcálnak annyit, hogy alig marad valamicskéje; továbbá mily primitív módon történik az eladás. A legdrágább munkaidőben ott áll a gazda a heti piacon néhány zsák gabnával, a gazda cselédje, szekere, jószága egész napot elveszti, azonkívül kis mennyiség mindenkor olcsóbban adható el, ha ellenben terményárusító-egyletet alakítunk, akkor a gazda nem kénytelen drága idejét elvesztegetni a hetivásáron és kis mennyiségű gabnáját olcsón elpredálni, hanem akkor, midőn legtöbb ideje van, kiszállítja vasúthoz vagy hajóállomáshoz, felküldi az egyletnek, hol egynemű gabna nagyobb mennyiségben összejövén, jobb áron értékesíthető, nincs kitéve annak, hogy elmázcálják gabnáját. Ha pedig árujával kedvezőbb árfolyamot akar bevárni, azt is megteheti, mivel a küldött áru $\frac{2}{3}$ — $\frac{3}{4}$ értékig 5—6 kamatra évenként előleget szerezhet, és így világos, hogy a kisebb gazdának is érdemes az egyletbe lépni, mert egyetlen egy hetipiacz nyári időben jószággal, cseléddel több idővesztés, mint az évi 3 frt díj.

Azonfelül pedig tudjuk, hogy aratás idejében vidéken mily tulesigázott áron szerzi meg a földmives a szükséges kölesön-zsákokat. Elfizet hetenkint darabjától 2—3 krajczárt, holott kölesön-zsákok mindenkor megszerezhetők hetenként $\frac{1}{2}$ —1 krajczár kölesön-díj mellett, és így a tag-díj bőven kárpótolatik már az olcsó kölesön-zsákok megszerzése által is.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank 1880. ápril havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás márcz. 31-én	7,195	frt.	35	kr.
Kötelezett takarékbetétek után	36	„	—	„
Váltó visszafizetésekéből	173,570	„	—	„
Folyószámlák után	95,059	„	80	„
Pesti telepítvények után	83,398	„	11	„
Kamatok után	4,849	„	96	„
Díjak után	389	„	72	„
Késelmi kamatok után	12	„	89	„
Átírási díjak után	42	„	—	„
	364,553	frt.	83	kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	173,768	frt.	—	kr.
Folyószámlákra	65,451	„	55	„
Betéti-lapokra	3,560	„	—	„
Pesti telepítvényekre	94,862	„	29	„
Időközi kamatok:				
a) pesti telepítvényekre	862	„	37	„
b) folyószámlákra	795	„	61	„
Üzleti költségekre	211	„	15	„
Elnök fizetése	125	„	—	„
Tisztviselők fizetése	250	„	02	„
Függő kamatok betéti-lapokra	1	„	80	„
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	40	„	55	„
Felügyelő tiszteletdíja	75	„	—	„
	340,003	frt.	34	kr.
Pénztárállás 30-án	24,550	„	49	„
Vajda, könyvelő.	364,553	frt.	83	kr.

**Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár
ápril havi forgalmáról.**

Bevétel:

Mult havi pénztári maradvány	6,176	frt.	17	kr.
Betétek	15,433	"	40	"
Visszafizetés bizt. váltókra	5,600	"	—	"
Fedezett váltók	4,640	"	—	"
Leszámitolás	82,143	"	—	"
Elhelyezett értékpapir	2,800	"	—	"
Folyószámlák	29,632	"	67	"
Viszleszámitolás	22,620	"	—	"
Különféle kamatok	3,107	"	57	"
Különféle díjak	82	"	85	"
172,235 frt. 66 kr.				

Kiadás:

Biztosított váltókra	5,600	frt.	—	kr.
Fedezett váltókra	4,230	"	—	"
Leszámitolás (váltókra)	86,865	"	—	"
Betétek és tők. kamat visszafiz.	16,774	"	44	"
Betétek folyó kamata	179	"	82	"
Viszleszámitolás visszafizetése	23,635	"	—	"
Elhelyezett értékpapir	2,800	"	—	"
Folyószámlák	23,435	"	40	"
Osztalék	941	"	60	"
Lakbér	140	"	—	"
Tiszti és szolga fizetés	366	"	66	"
Folyó költség	24	"	74	"
Különféle kamatok	222	"	67	"
Pénztárkészlet, mint egyenleg	7,020	"	33	"
172,235 frt. 66 kr.				

Auspitz.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. május 14-én.

Tisztabúza métermázsanként	11.—	któl	11.50	krig.
Kétszerbúza	9.40	"	9.80	"
Rozs	8.10	"	8.50	"
Árpa	6.70	"	7.—	"
Zab	6.70	"	7.—	"
Tengeri	6.70	"	7.—	"
Köles	7.50	"	8.—	"
Burgonya	4.—	"	5.—	"

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

MEGHIVÁS.

A „Kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank“
1880. évi május 27-ikén d. e. 10 órakor a **V á r o s h á z a** nagy-
termében tartja rendes évi

k ö z g y ű l é s é t,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak.

A tanácskozás tárgyai lesznek:

1. A jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság kinevezése.
2. Igazgatósági jelentés.
3. A lefolyt IX-ik üzletév zárszámadásának előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
4. A nyereség felosztása iránti javaslat, a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
5. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
6. A még forgalomban levő betéti-lapok beváltása iránti intézkedés az alapszabályok 69. §-a értelmében.
7. Az igazgatóság kiegészítése (1 tag választása).
8. A felügyelő-bizottság újra alakítása, az alapszabályok 34. §-a értelmében.
9. Indítványok, tekintettel a kereskedelmi törvények 177. és az alapszabályok 16. §-ára, közöttök az igazgató fizetésének szabályozása.

Az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottság jelentése, továbbá a zárszámadás, a részleteket feltüntető mellékletekkel együtt, az intézet hivatalos helyiségén betekintés végett ki van téve.

Kelt Kecskeméten, 1880. évi május 12-én.

57 (2—1)

Az igazgatóság.

Meghívás.

A kecskeméti „**József-Gözmalom**“ 1880-ik évi május hó 23-án d. e. 10 órakor saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére

a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívattak.

Tanácskozás tárgyai:

- 1) Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 - 2) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-mérleg és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 - 3) A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 - 4) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság felmentése.
 - 5) A felügyelő-bizottság tagjainak újból megválasztatása.
 - 6) Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 - 7) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése. Egyidejűleg értesítettnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
- Kecskemét, 1880. május 6.

55 (2—2)

Az igazgatóság.

RADOCSAY ÉS BÁNYAY

nagybani természetes ásványvíz és forrástermény
kereskedők

(legidősb kereskedés ezen nemből egész Magyarhonban)

létesítettett 1842-ik évben,

Budapestben, Koronaherceg (úri)-úteza 11. sz.

ajánlják a most beérkezett és mindig friss töltésben kapható mindenemű természetes ásványvizet. Hogy igen tisztelt vevőinknek, valamint minőség ügy valódi forrásoktól kapott vizekre vonatkozólag minden biztosságot nyújthassunk, alávettük magunkat a fővárosi főorvosnak könyveinket, eredeti számláinkat, szállítóleveleinket bármikor előmutatni, úgyszintén ásványvíz-helyiségünket kívánságára vizsgálat végett felnyitni. 49 (5—4)

Vidéki megrendelések úgy postán, hajón vagy vasúton, pontosan és leggyorsabban eszközöltnék.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1880.

Hirdetmény.

A helybeli izr. hitközség „Szent egylete“, a 11/1880. sz. a. határozattal az új temetőben halottasház építését elhatározván, ezen vállalatra árlejtési határidőül f. hó 23-ik napja d. e. 10 órája a hitközség tanácstermében kitűzetik.

Kikiáltási árul szolgál: kőmives munkára 489 frt 65 kr.; asztalos munkára 101 frt; ács munkára 461 frt 25 kr. Ezen munkanemekre az árlejtés együttesen fog megtartatni, a kikiáltási árak 10%-a készpénzben, vagy elfogadható értékpapirban bánatpénzül az árlejtéskor leteendő, kellően ellátott zárt ajánlatok az árlejtés megkezdése előtt elfogadtatnak; — a tervrajz, költségvetés és árlejtési feltételek naponta 11—12 óra közt a hitközség tanácstermében megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1880. május 10-ikén.

Grünblatt Ignác,

58 (1—1)

elnök.

Haszonbérbeadás.

Pusztá Köncsögön 375 hold Balla-majori, — Ágasegyházán 72 hold, — Csödörben 40 1/2 hold gazdasági épületekkel ellátott földbirtokaim több évre haszonbérbe kiadandók. A feltételek nálam megtudhatók.

59 (1—1)

BAGI LÁSZLÓ.

Értesítés.

Mai naptól kezdve a cserép árát lejjebb szállítván, a következő árak mellett adjuk u. m.:

- 13 1/2" hosszú 6" széles szegedi cserép ezrét **22** frtjával,
- 13" " 6" " " " " **20** frtjával,
- 11" " 5" " losonczy " " **15** frtjával.

60 (1—1)

Lichtner Dávid és fia.

Főtörzsorvos dr. Schmidt

FÜL-OLAJ

megjavítva Dr. Deutsch M. által.

minden süketiséget meggyógyít, ha nem veleszületett baj, azonnal megszünteti a nehéz hallást és a fülzúgást.

Bizonysítvány: Ezer és ezerszeres köszönetet mondok a küldött fül-olajért, melynek többszöri használása után Isten segítségével teljesen elvesztett hallásomat ismét visszanyertem. Oly süket voltam, hogy a templom harangjait sem hallottam dacára annak, hogy lakásom az egyház mögött van, holott most már zseborám kettyegéseit is hallom, mintha süket se lettem volna. Ezer szívvelyes üdvözléteim kapcsában maradtam tek. uraságod

Steiner Dávid, okl. főtanító Babócsa.

2 frt. 40 kr. postai utalvány mellett beküldése után a fül-olaj bérmentesen küldetik a használati utasítással együtt a központi főraktárból

Graetz Gyula.

(15—15) Bécs, II. Praterstrasse 49.

Haszonbérbeadás.

Méltóságos Hertzeg Sándor legfőbb ítélőszéki bíró úr tulajdonához tartozó pusztá-monostori, 152 hold 1590 négy-szeg öl terjedelmű, néh. Ferentzy Gergely-féle, a járásra dülő, s a szükséges tanyaépületekkel ellátott földbirtoka a folyó 1880. évi Sz. Mihály naptól kezdve több évre haszonbérbe kiadó. — Bővebb értesítést ad alulírt közjegyző, vagy maga a tulajdonos Budapesten (Magyar-úteza 27. sz. I. emelet.)

Dömötör Sándor,
kir. közjegyző.

56 (3—2)

MAJDNEM INGYEN!

A legközelebb esőd alá került nagy britania-ezüst-gyártól átvett tárgyakból olyan 42 kiválasztott darabot adhatunk **6 frt 75 krért**, tehát úgyszólván **ingyen**, a mely a valódi értéknek csak egynegyed árát teszi ki; — ugyanis: 20 (12—9)

- 6 drb. kitünő jó asztali kést, britania-ezüst nyélben, valódi angol-aczél pengével.
- 6 " legfinomabb villát britania-ezüstből, egy darabból.
- 6 " nehéz britania-ezüst evőkanalat.
- 6 " legjobb minőségű kávéskanalat, britania-ezüstből.
- 1 " masszív britania-ezüst tejmerő-kanalat.
- 1 " nehéz britania-ezüst levesmerő-kanalat.
- 6 " britania-ezüst késtartót.
- 6 " angol Victoria-tálcát, legfinomabb císelirozással.
- 2 " meglepően szép britania-ezüst asztali gyertyatartót.
- 1 " brit.-ezüstből szalon-asztali-csengetyüt.
- 1 " britania-ezüst thea-szűrőt, füllel vagy fogóval.

42 drb. Mindezen 42 drb. tárgy a legfinomabb britania-ezüstből van készítve, mely az egész világon az egyedüli fémöntvény, mely örökké fehér marad és 30 évi használat után sem különböztethető meg a valódi ezüsttől, a miről különben kezeséget is vállalunk.

Czim és az Osztrák-Magyar-monarchia tartományaira egyedüli megrendelési forrás:

Az első angol britania-ezüst-gyár főraktára:
Blau & Kann, Bécs, I. Erzsébet-út, 6. sz.

A megrendelések utánvétellel, vagy az ár előleges beküldése mellett foganatosítottak. Postai költség a birodalom bármely részébe 35 krajczárba jó.

Mindezen 42 tárgy, melynek valódi ára előbb 25 forint volt, most csak 6 frt 75 krba kerül.

Eladó sertés.

260 darab kis-jenői faj 5/4-ed éves felében herélt kocza, felében ártány sertés Temes-Petrovotzellon, — utolsó posta és vasúti állomás Rékas (o. á. v.) — szabad kézből eladó.

Értekezhetni Temes-Petrovotzellon a tulajdonossal.

52 (3—3)